

Súd: Okresný súd Košice okolie  
Spisová značka: 17Csp/8/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516210399  
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Tatranská  
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2019:7516210399.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, sudca JUDr. Oľga Tatranská, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: S. R. Š., V. XX.XX.XXXX, P. X. XX, XXX XX B. V. P., o zaplatenie 497,91 € s prísl. takto

### rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Stranám sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, podanou dňa 6.7.2016 domáhal, aby bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie sumy 497,91 € spolu s úrokom z omeškania 8,05% ročne od 1.3.2015 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tvrdeniami, že medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou VÚB a.s. a žalovaným došlo dňa 14.12.2006 k uzavretiu zmluvy o bežnom účte a poskytovaní produktov flexiúčtu a na základe ktorej zriadila v prospech žalovaného bežný účet s možnosťou povoleného prečerpania finančných prostriedkov v prípade splnenia podmienok stanovených bankou. Ich splnením poskytol právny predchodca žalobcu dňa 21.6.2007 žalovanému povolené prečerpanie finančných prostriedkov na jeho účte vo výške 497,91 € na dobu do trvania zmluvy o bežnom účte.

3. V dôsledku porušovania platobných povinností VÚB a.s. vypovedala v súlade s VOP účinných od 1.2.2007 listom zo dňa 15.12.2014 právny vzťah so žalovaným, čím sa pohľadávka právneho predchodcu žalobcu z titulu povoleného prečerpania v sume 497,91 € stala ku dňu účinnosti výpovede splatnou. Výpoveď bola žalovanému doručená dňa 30.12.2014, účinky výpovede nastal dňa 28.2.2015 t.j. ku koncu druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom je výpoveď doručená druhej strane.

4. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 1.8.2015 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na žalobcu.

5. Za účelom preukázania svojich tvrdení žalobca predložil listinné dôkazy, obsah ktorých súd v podstatných častiach oboznamuje:

1/ Zmluvu o bežnom účte zo dňa 14.12.2006, ktorou bol žalovanému zriadený a vedený bežný účet č. XXXX s možnosťou využitia viacerých bankových produktov. Okrem iného je tam upravená tiež možnosť „Nastavenia limitu prečerpania“: Áno - povolené prečerpanie na účte bude automaticky nastavené po splnení kritérií stanovených bankou. Úroková sadzba povoleného prečerpania k dátumu podpisu zmluvy je 16,9% ročne a jej výška môže byť pri nastavení limitu prečerpania odlišná; banka úrokovú sadzbu vyhlasuje zverejnením.

2/ Výpoveď zmluvy o bežnom účte, vystavenú VUB a.s. dňa 15.12.2014: oznamujeme Vám, že nakoľko ste do dnešného dňa napriek našim predchádzajúcim výzvam neuhradili Váš záväzok voči VÚB a.s. vrátane splatného príslušenstva, ktorý vznikol z dôvodu jednostranného nedodržania ustanovení Zmluvy o bežnom účte, Dodatku k zmluve o bežnom účte a poskytnutí kontokorentného úveru (pokiaľ bol poskytnutý) a platných VOP, týmto vypovedáme v zmysle príslušných ustanovení OP Zmluvu o bežnom účte č. XXXX s účinnosťou ku koncu druhého kalendárneho mesiaca po doručení výpovede. uvedené Vás nezbavuje plniť povinnosti prípadne iné finančné záväzky voči našej spoločnosti.

3/ doručenkou, ktorou je preukázané, že výpoveď žalovaný prevzal na adrese svojho bydliska dňa 30.12.2014

4/ Všeobecné obchodné podmienky VÚB a.s. na depozitné produkty

5/ výpis z bankovej knihy VÚB a.s. z 1.8.2015, z ktorého vyplýva, že banka žalovanému poskytla produkt Flexi účet pre FO s dňom otvorenia účtu 14.12.2006, dátumom poskytnutia povoleného prečerpania 21.6.2007 vo výške limitu 497,91 € a s dátumom výpovede 15.12.2014

6/ Oznámenie vystavené VUB a.s. dňa 15.12.2015, ktorým oznamuje žalovanému, že ku dňu 3.12.2015 postúpila svoju pohľadávku vyplývajúcu z bežného účtu č. XXXXX na žalobcu, a aby dlžný záväzok, v aktuálny deň vo výške 1037,27 € uhradil výlučne na tam uvedené číslo účtu a variabilný symbol, uvedený v tomto Oznámení.

Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo vypravené na pošte dňa 17.12.2015, o čom svedčí poštový podací hárok na č.l. 25 súdneho spisu

6. Žalobca v doplnenom návrhu zo dňa 9.2.2018 uviedol, že na právny vzťah titulom povoleného prečerpania sa nevzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z. a to podľa § 1 ods. 3 tohto zákona, pričom povolené prečerpanie znamená zvýšenie použiteľného zostatku na bežnom účte, ktoré je banka oprávnená zriadiť na základe žiadosti klienta a to na dobu trvania zmluvy o bežnom účte. V prípade, ak nie je povolené prečerpanie alebo sa prekročí rámec povoleného prečerpania, vznikne na účte nepovolené prečerpanie resp. nepovolený debet.

6.1. V tomto prípade na základe žiadosti žalovaného VÚB a.s. poskytla žalovanému povolené prečerpanie vo výške 497,91 €, čo žalobca preukázal výpisom z bankovej knihy VÚB a.s., ktorý je v rámci bankovej praxe verejnou listinou. Poukázal ďalej na to, že v zmysle rozsudku ESD C-42/15 z 9.11.2016 zmluva o úvere nemusí byť nutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvanlivom nosiči.

6.2. Povolené prečerpanie je kontokorentný úver ako osobitná forma úvere, a ktorý je spojený s bežným účtom. pri tomto type úveru nie je vopred dohodnutý počet, výška a termíny splátok úveru a spláca sa formu započítania pohľadávky z úveru banky s klientovou pohľadávkou z účtu a to v momente vzniku pohľadávky z účtu v rozsahu, v ktorom sa tieto pohľadávky kryjú.

V danej veci bol úrok z kontokorentu v čase uzavretia zmluvy 16,9% ročne, ktorá sa v prípade omeškania a vzniku nepovoleného prečerpania zvyšuje na 25% - ide o tzv zložené úročenie, ktoré nemožno považovať za nekalú obchodnú prax a ani sankciu, predstavuje iba dojednaný spôsob úročenia istiny. Napokon uviedol, že na účte žalovaného boli realizované kreditné operácie vo výške 13 946,15 a súčet debetných operácií činí 14 882,09 €.

6.3. K tomuto podaniu žalobca ako dôkaz priložil výpis z účtu žalovaného za obdobie od 14.12.2006 do 29.2.2012 (ďalšie roky nezaznamenávané) s vyznačením dňa ukončenia 4.3.2015 a prehľad úrokových sadzieb na povolené prečerpania a vkladné knižky (a iné).

7. Žalovaný, ktorému bola žaloba i dopĺňujúce podanie spolu s prílohami a procesnými poučeniami doručené dňa 23.5.2018, sa k žalobe nevyjadril a zostal v konaní nečinný.

8. Podľa Čl.17 základných princípov CSP: Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

9. V priebehu ďalšieho obdobia žiadna zo strán neprodukovala žiadne iné dôkazy a neboli použité žiadne ďalšie prostriedky procesného útoku či obrany. Po zistení, že sa jedná o spor, ktorého pohľadávka bez príslušenstva neprevyšuje 1000 €, a že sa jedná o vec jednoduchého právneho posúdenia, súd podľa § 297 CSP rozhodol o veci bez nariadenia pojednávania a rozsudok verejne vyhlásil dňa 15.4.2019 v

miestnosti č. 04 o 10,00 hod., o čom visel oznam na úradnej tabuli súdu i na webe súdu od 27.3.2019 do 15.4.2019. Rozhodnutie vyhlásil v súlade s ust. § 217 ods. 1 CSP t.j. podľa skutkového stavu v čase jeho vyhlásenia.

10. Žalobca sa v konaní od žalovaného domáha zaplatenia žalovanej sumy z pohľadávky, ktorú mal nadobudnúť zmluvou o postúpení od banky, a preto súd v prvom rade skúmal aktívnu legitimitáciu na strane žalobcu.

11. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimitácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitimitácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný) nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 192/2004). Na to, aby sa niekto stal sporovou stranou, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok.

12. Podľa § 524 ods. (1) OZ: Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

13. Podľa § 525 ods. (2) OZ: Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

14. Podľa § 92 ods. 8) zákona o bankách: Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 53 ods. (9) OZ: Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 OZ: Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Za rozhodné pri vyriešení otázky, či sa v zmysle ustanovenia § 524 OZ stal navrhovateľ veriteľom žalovaných, súd považoval skutočnosť, že postupcom bola banka, ktorej zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá povinnosť pred postúpením svojej pohľadávky niečo konať. Banke sa v tomto ustanovení ukladá pred postúpením svojej pohľadávky, vzniknutej z jej bankovej činnosti, urobiť jednostranný právny úkon voči dlžníkovi pri jeho omeškaní.

18. Predpokladmi postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách je:  
1/ existencia peňažného záväzku voči banke (lebo jeho časti)

2/ výzva banky

3/ a že napriek výzve omeškanie trvá omeškanie nepretržite 90 kalendárnych dní

Až po splnení týchto podmienok môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť

19. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi predchodcom žalobcu a žalovaným existoval občianskoprávny záväzkový vzťah, titulom zmluvy o bežnom účte s povoleným prečerpaním vo forme kontokorentného úveru, ktorá síce nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, avšak je spotrebiteľskou zmluvou, pretože sa jedná o typovú zmluvu uzatváranú vo viacerých prípadoch, ktorej obsah spotrebiteľ podstatným spôsobom neovplyvňoval a pri jej uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a dodávateľ tak konal.

20. Súd je oprávnený a povinný preskúmať právne úkony (zmluvy a ich súčasť) z hľadiska ich platnosti (resp. skúmať neprijateľné zmluvné podmienky v zmluvách a nároky žalobcov) ex officio. Súd je povinný ex officio skúmať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 93 ods. 8 zákona o bankách a či je žalobca aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

21. Pokiaľ ide o stanovenie podmienok pre postúpenie pohľadávok banky alebo pobočky zahraničnej banky na tretiu osobu v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, toto ustanovenie je vo vzťahu k ustanoveniu § 524 Občianskeho zákonníka upravujúceho postúpenie pohľadávky právnu normou lex specialis, ktorá sa uplatní prednostne a dodržanie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 pre postúpenie pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky v prípade, ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky ktorú má voči klientovi je predpokladom platného postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej pobočky na tretiu osobu.

22. Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ustanovenia je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa.

23. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná.

24. V ustanovení § 185 ods. 1 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

25. Strana je povinná v spore svoje tvrdenie podložiť dôkazmi, inak sa vystavuje nebezpečenstvu neunesenia dôkazného bremena. Súd nemôže postupom v zmysle uvedeného ustanovenia § 129 CSP vyzývať strany na splnenie ich dôkaznej povinnosti. Takáto výzva podľa § 129 CSP neslúži na odstraňovanie nedostatkov dôkazného tvrdenia strán. Je potrebné rozlišovať medzi neúplnosťou žaloby a neunesením dôkazného bremena. Súd má povinnosť zaslať strane výzvu na odstránenie väd podania podľa § 129 CSP len v prípade podania, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, prípadne neúplného alebo nezrozumiteľného podania (vrátane žaloby). Ak však zo žaloby je zrejmé, čo sa ňou sleduje (žaloba obsahuje označenie súdu, strán, žalobný návrh, opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov a podpis žalobcu) a z opísania rozhodujúcich skutočností vyplýva aj dôvod (základ) uplatňovaného nároku, postup podľa § 129 CSP neprichádza do úvahy.

26. Sporový proces je založený na zásade kontradiktórnosti, ktorá sa prejavuje aj v tom, že dochádza k prenosu dôkazného bremena zo súdu na strany sporového konania. Súd má za to, že v danom prípade žaloba obsahovala povinné náležitosti žaloby a tiež zo žaloby a jej doplnenia žalobcom bolo zrejmé, že dôvodom žaloby je nepovolený debet na osobnom účte žalovaného, vedenom u žalobcu na základe

zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.12.2006 o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej žalobca zriadil pre žalovaného osobný účet, ktorá podľa obsahu zodpovedá zmluve podľa § 708 Obchodného zákonníka (ďalej len „predmetná zmluva“).

27. Tieto skutkové okolnosti neboli sporné, avšak žalobca okrem zmluvy o zriadení bežného účtu nepreukázal uzatvorenie zmluvy o možnosti prečerpania prostriedkov na účte a takáto dohoda nevyplývala zo zmluvy o bežnom účte a ani z iných žalobcom predložených dokumentov, ani z ustanovení Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) a ani z výpisu z účtu.

28. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na to, že vzťah: účet c/a kontokorent sú na sebe závislé dovtedy, kým existuje účet t.j. bez zriadeného účtu v banke nemožno kontokorent poskytnúť. Kontokorent ako samostatný zmluvný vzťah, existujúci paralelne popri bankovom účte, podlieha úplne inému režimu. Zánikom účtu zaniká aj kontokorent, no zánikom kontokorentu nezaniká existencia účtu.

29. Dokazovaním žalobca preukázal iba to, že žalovanému bola listom VÚB a.s. zo dňa 15.12.2014 daná výpoveď z účtu založeného zmluvou zo 14.12.2006 a to z dôvodu nedodržania ustanovení Zmluvy o bežnom účte. Upozornenia na povinnosť vysporiadať finančné záväzky na účet sa viažúce, však majú natoľko všeobecný charakter, že z tejto výpovede nemožno ani zistiť, či sa na žalovanému zriadený kontokorent vôbec vzťahuje, v akej výške zostatku a pod. Z uvedeného dôvodu je pre účely tohto konania táto listina bez výpovednej hodnoty.

30. Okrem listín, oboznámených v bode 5., bod 1/ až 6/ tohto odôvodnenia a výpisu z účtu žalovaného nepredložil žiadne iné dôkazy.

31. Súdu nebol predložený osobitný súhlas žalovaného (dlžníka - klienta) s postúpením pohľadávky banky vykazovanej voči nemu na tretiu osobu a ani žiadne dôkazy o splnení všetkých zákonných požiadaviek pre platné postúpenie pohľadávky, dokonca ani samotnú zmluvu, o postúpení žalobca nepredložil

32. Súd nemal povinnosť žalobcu vyzývať na doloženie dôkazov, ktoré majú svedčať jeho tvrdeniam, a ktoré majú byť na jeho prospech. Prejednávaná vec je ovládaná zásadou kontradiktórnosti a súd nemá povinnosť vyzývať strany aby predkladali dôkazy, súd len hodnotí dôkazy prednesené stranami sporu. Súd nevedol konanie ex offo, nemal povinnosť vyšetrovať a zisťovať skutkový stav veci, bol povinný len hodnotiť prednesené dôkazy. Pokiaľ teda sporová strana nepredniesla dôkazy svedčiace jej nároku, súd nemal povinnosť ani právo vyzývať ju na doplnenie dokazovania. Takýto postup by bol v rozpore so zásadou kontradiktórnosti a zásadou rovnosti zbraní sporových strán. Každá sporová strana má povinnosť tvrdenia a povinnosť unesenia dôkazného bremena, pokiaľ má záujem byť v spore úspešná, pričom sa nemôže spoliehať na iniciatívu zo strany súdu, tak ako tomu je v konaniach podľa Civilného mimo sporového poriadku č. 161/2015 Z.z.. Ak žalobca neuvedie v žalobe všetky potrebné tvrdenia a neoznačí dôkazy, následkom nesplnenia tejto povinnosti je neúspech v spore, v tomto prípade zamietnutie žaloby.

33. Ustálená súdna prax je totiž jednotná v názore, že pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené zákonné podmienky ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách (KS BB 15Co/369/2016, KS TT 10Co/187/2016, KS TN 5Co/313/2017, KS PO 3Co/158/217, Krajský súd Prešov 3Co/158/2017 z 5.4.2018 a ďalšie).

34. Aj z rozsudku NS SR z 24. apríla 2018 sp. zn. 1 Cdo 147/2017 vyplynul záver, podľa ktorého: „Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“

35. Zhodný názor bol vyjadrený aj v rozsudku NS SR 7 Cdo/26/2017 z 28.3.2017, podľa ktorého: „ Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.)“.

36. Súd poukazuje v tomto smere na odklon predchádzajúcej súdnej praxe a od rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Obo/210/01, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

37. Odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva okrem vyššie uvedených napríklad aj z rozsudku NS SR 2Obo/49/2008 zo dňa 14.05.2008, ako aj z rozsudku NS SR 1Cdo/76/2007 zo dňa 28.01.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodit', že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca. K správnosti týchto záverov sa priklonil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení, sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 03.07.2012.10.

39. V prejednávanej veci zamietol žalobu, pretože neunesol dôkazné bremeno, keďže hodnoverne nepreukázal, že by došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, a teda že je aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

40. Je pravda, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril vôbec a zostal v konaní pasívny. Aj pri aplikácii cit. ust. § 151 ods.1 CSP, podľa ktorého: skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, je prípustný určitý korektív zo strany súdu. Vychádzať treba z koncepcie materiálneho civilného procesu (zásada spravodlivej a účinnej ochrany práv - článok 2 CSP, zákaz zneužitia práva - článok 5 CSP). Takýto postup odôvodňuje aj aplikácia ustanovení druhej hlavy CSP :Spory s ochranou slabšej strany, Prvý diel. Spotrebiteľské spory. Žiada sa pritom prihliadnuť i na to, že z rozsiahlej judikatúry SDEÚ vyplýva i to, že v spotrebiteľských sporoch je relativizovaná nielen dôkazná povinnosť spotrebiteľa, ale aj jeho povinnosť tvrdenia. Vnútroštátny súd totiž musí prihliadnuť aj bez návrhu spotrebiteľa nielen na nekalú povahu spotrebiteľskej zmluvy, ale je povinný ex offa zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má uplatnený nárok základ. Podstatné je, že v danom prípade sa jedná o spor so spotrebiteľskej zmluvy, čiže ide o spor s ochranou, v ktorých súd vykonáva v prospech slabšej strany dokazovanie aj bez návrhu (§ 295 CSP). Z uvedených dôvodov preto súd napriek pasivite žalovaného (vo veci niet pochybnosti, že ide o spotrebiteľský spor v zmysle ust. § 290 CSP) a posudzoval ex offa platnosť právneho úkonu, od ktorého žalobca odvádza uplatnený nárok, a jeho pasivitu žalovaného mu neprípísal na jeho ťarchu.

41. V prejednávanej veci, avšak s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou. Podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porov. napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004,II.ÚS 200/2009 a pod.). Preto na ostatnú argumentáciu žalobcu, zaoberajúcou sa ďalšími okolnosťami, ďalej nezaoberal.

42. Žalobca nebol v spore úspešný a žalovanému žiadne trovy nevznikli, preto súd žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice-okolie. Lehota na podanie odvolania začína plynúť dňom nasledujúcim po dni doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 CSP).

Odvolanie musí byť podpísané a predložené v počte 2 rovnopisov s prílohami.

U p o z o r n e n i e : Ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.